

Jó bányászok lesznek a tanbányában dolgozó vajtartanulók

Ahogy elhagyjuk a Ferenc-bánya gyalgóját, a 45-ös szinten egy piros villanygéppel megvilágított tábla tűnik a szemünkbe, az van ráírva: „Tanbánya”!

Ez a vajtartanulók birodalma, a nagykiterjedésű tanbányában dolgoznak a 305-ös MTH intézet vajtartanulói, első és másodévesek, oktatómesterek felügyelete alatt.

A tanbányában mindenféle bányász munkát tanulnak a vajtartanulók. Az elsőévesek részben szállításhoz vannak beosztva, fenntartásnál dolgoznak, tűzni tanulnak, fát faragnak, elővájást végeznek, gondos felügyelet mellett. A másodévesek már kész bányászok, frontfejtésen dolgoznak, lefejtenek lábakat, visszafelé kirebolják, közben talpat szednek, síneket raknak, vándorácso'atokat tesznek be. Megismerkednek a bányászlet minden részével.

Itt vagyunk a fronton. Sáfár István tapasztalt frontmester vezetése alatt tanulnak a fiatalok. Nyíral András és Simon István segítenek a vajtartanulók oktatásában. A mesterek szerint Fülöp József, Magas Árpád, Pill Valter, Csizik József, Takács Gyula, Kun György, Iker János, Temes László, Pataki László, Récei László, Papp István és Szalai József a legkiválóbb vajtartanulók. Az 50 méteres fronton szépen dolgoznak, a frontot át tudják szerelni, máglyáznak és omlasztanak is, persze még felügyelet mellett.

A fejtésben három helyen is dolgoznak másodévesek. Virágh Ferenc, Fekete István már visszafelé halad a fejtéssel, Horváth István mester felügyelete alatt.

Leitner Ferenc aknásszal beszélgetünk. Leitner elvtárs elmondja, hogy ha nincs zavar, a fiatalok egy műszakon 150 csillét is kiadnak. Szorgalmasak, szeretik a front munkát. A bányában a vajtartanulók két műszakban dolgoznak, összesen egy héten három napot töltenek bányában, három napot tanulókkal az iskolában.

Nemcsak a tanulók tanulnak kiképzést, hanem az oktatók és a mesterek is — mondja Leitner elvtárs. Az oktatókat pedagógiára tanítják,

a gyerekekkel való foglalkozást kell elsajátítaniok. Leitner elvtárs különben szerelő hiányra panaszkodik, igaza van, az F-4-es gép áll, pedig a fiatalok nagy eredményeket értek el az F-4-es géppel.

Javasljuk a Ferenc-bánya vezetőségének, hogy adjanak szakképzett szerelőt a tanbánya részére, hiszen az ottani lelkes fiatalok megérdemlik a támogatást és ha működtetni tudják gépeiket, nemcsak szakképzett szűke' vajtartanulók, hanem szakképzett gépkezelő vajtartanulók is lesznek. A jövő bányászki képzésben ez pedig igen nagy súlyú kérdés, ebben a Ferenc-bánya vezetőségének segítenie kell a tanbánya dolgozóit.

Jobb minőségű szenet várnak tőlünk a dolgozók

A jó tervteljesítés mellett a minőségi termelésünk egyáltalán nem kielégítő. A MEO legújabb kimutatása szerint egyetlen egy bányánk nem éri el a megengedett meddőt, a Cser-bányában, ahol 0,8 százalék a megengedett meddő, a harmadok 2,1, 2 és 2,3 százalékot érnek el meddőben. Hasonló a helyzet az Ernő- és a Ferenc-bányán is.

Nem lehet csodálni ezeket a meddő százalékokat, amikor már lent a fronton gondatlanul beleszórják az agyagot a kaparószalagba, a felügyelet ezt túri. A kaparószalag mellett ülő kapcsolónő kijelenti, hogy ő nem azért van odaállítva, hogy válogasson, de amikor a járandósági szenét megkapja, akkor elégedetlenkedik, hogy sok benne a kő, pedig saját maga is oka ennek.

A tröszt műszaki vezetőit kérjük, hogy tegyenek intézkedéseket, ennek a nagymértékű minőség romlásnak a megakadályozására, mert az ország a nép érdeke, a mennyiség mellett a minőséget is megköveteli.

A jó tervteljesítés mellett a minőségi termelésünk egyáltalán nem kielégítő. A MEO legújabb kimutatása szerint egyetlen egy bányánk nem éri el a megengedett meddőt, a Cser-bányában, ahol 0,8 százalék a megengedett meddő, a harmadok 2,1, 2 és 2,3 százalékot érnek el meddőben. Hasonló a helyzet az Ernő- és a Ferenc-bányán is.

Nem lehet csodálni ezeket a meddő százalékokat, amikor már lent a fronton gondatlanul beleszórják az agyagot a kaparószalagba, a felügyelet ezt túri. A kaparószalag mellett ülő kapcsolónő kijelenti, hogy ő nem azért van odaállítva, hogy válogasson, de amikor a járandósági szenét megkapja, akkor elégedetlenkedik, hogy sok benne a kő, pedig saját maga is oka ennek.

A tröszt műszaki vezetőit kérjük, hogy tegyenek intézkedéseket, ennek a nagymértékű minőség romlásnak a megakadályozására, mert az ország a nép érdeke, a mennyiség mellett a minőséget is megköveteli.

A háromszoros élüzem aknamélyítőik december 5-én befejezték az éves tervet, felkészültek a télre

Az S II. akna dolgozóit december 5-én befejezték az akna csövezését. Ezalatt az idő alatt egy külszíni kompresszorházat építettek fel, az új akna tornyát szelmentesítették, mélyítették az új aknát és az Ősi községben lévő autogarázst megjavították.

Ez így elmondva sok, de ha hozzáteszük, hogy az Aknamélyítő Vállalat dolgozóit december 5-én befejezték évi tervüket, akkor ez egyszerűen érthetővé válik. Dicséret illeti ezért a vállalat valamennyi dolgozóját, a pártszervezetet,

szakszervezetet.

Nemcsak az évi tervet fejezték be, hanem felkészültek a télre is. A külszínen építettek egy idomkömlesztető helyiséget, ahonnan az idomkövet száraz állapotban szállítják a munkahelyre. A föld alatt is van egy tároló helyük. Jelenleg az 1955. évi tervükön dolgoznak. Az S II. aknában hajtanak és falaznak egy 120 méteres északi légvágatot, valamint a Csóri-akna összekötő vágatát is hajtják és falazzák, az 1-es zsupp építése tovább folyik.

Az új aknát, a beszállót is építik, jelenleg 25 méteren vannak, víztelenítik az aknát.

Elismerés jár az Aknamélyítő Vállalat valamennyi dolgozójának, a kiváló munkáért. A kommunis táknak, akiknek példamutatással és vezetésével sikerült az éves tervet befejezni. Mindenkinek, ki ebben a munkában résztvevett. Az Aknamélyítő Vállalat dolgozóit versenyben állnak dudari és padragi dolgozókkal. A verseny során el akarják nyerni a negyedik élüzem címet is.

Munkában tanácsstagjaink

A tanácsválasztás után a megválasztott tanácsstagok munkához láttak. Igazolják a dolgozók bizalmát, teljesítik választóik jogos kívánságait.

Az Alsóinkában mindenki ismeri és szereti Haracska Imrénét, a körzet tanácsstagját. Meg is érdemli a szeretetet, hiszen már a megválasztása óta bebizonyította, hogy nem méltatlan a dolgozók bizalmára.

Régi panaszkodás volt az Alsóinkában lakóknak az üzemi konyha szemétdombja. Ezt Haracska elvtársnő jó munkája után már rendbehozták, lefolyót csináltak, a villanyvezetéket rendbehozták, most szerelik majd fel a sötétebb helyeken is a villanyoszlopot. Bizalommal vannak a dolgozók Haracska elvtársnőhöz, az utcán elfogják, elbeszélnek panaszukat, és ő mindent meghallgat, készséggel válaszol a kérdéseikre, terbe vette, hogy választóit a lakásukon is fölkeresi, elbeszélget velük.

A tanácsmunka tömegmunka, s ebben Haracska elvtársnőnek van gyakorlata. 1947 óta párttag, 1949 óta tagja az MNDSZ-nek és az MSZT-nek, minden helyen végzett

népnevelő munkát, régi lakóháza néptömbmegbízott volt, ott is a lakók ügyes-bajos dolgaival foglalkozott. Amióta Várpalotán lakik, május 29 óta, itt is 10-es bizalmi, szerelettel foglalkozik a dolgozók ügyeivel.

Bizna a dolgozók Haracska elvtársnőben, hiszen magunk is látjuk, hogy kéréseikkel fő keresik. Jó helyre fordulnak, az alsóinkái körzet tanácsstagja, Haracska Imréné tőle tehetőleg mindent megtesz a körzet dolgozóinak jobbjéért.

Megjelent

a Pártépítés decemberi száma, tartalmából az alábbi cikkeket emeljük ki:

Dacó József: A kádarmunka megújításával az új szakasz politikájának végrehajtásáért.

Becsüljük meg pártunk régi harcosait!

Doska István: Pártmunka a gépalomában.

Dénes István: A mezőgazdaságfejlesztési határozat végrehajtása a termelőszövetkezetekben.

Horváth Ottó: A pártmunka jó módszereiről.

Poppert Tibor: A termelés pártelvonásáról.

A fenti kiemelt cikkek mellett még több fontos cikket közöl a Központi Vezetőség folyóirata.

A Várpalotai Szénbányák szakszervezeteinek szervezettsége és a tagság egy főre eső átlagdíjának fizetése

Az átszervezés óta üzemi bizottságaink érték e' eredményeket mind a szervezettség, mind a szervezett dolgozók tagdíj fizetése terén. Ezek az eredmények azonban még mindig nem kielégítőek, részben mert hullámzóknak, részben pedig azért, mert még mindig sok azon dolgozók száma, akik vagy nem tagjai a szakszervezetnek, vagy ha tagjai is, nem fizetik a megállapított másfél százékos tagdíjat holott az alapszabály ezt világosan előírja.

Ez a hiányosság főleg a magasabb keresetű dolgozóknál fordul elő, például vannak, akik 2500-3000 forintot keresnek, s csak 15, esetleg 20 forint tagsági díjat fizetnek. De vannak olyan szakszervezeti tagok is, akik időnként több hónappal elmaradnak a fizetéssel, s azután úgy fizetik utána a lemaradásukat. Ez helytelen módszer, mert a dolgozónak nehezebb egyszerre két-három havi tagsági díjat kifizetni, mint rendszeresen, minden hónapban eleget tenni egyenletesen az irányú kötelezettségének.

Nem kielégítő azonban az egy főre eső átlagos tagdíj fizetés sem. Ez a hiányosság persze szorosan összefügg az előbb említett tényezőkkel. A Cserben például az egy főre eső átlag tagdíj 12 forint, Fe-

renc-bányánál 10 forint, Vegyesüzemnél 10 forint, Ernő-bányánál pedig 9 forint. Tehát mindenütt sokkal alacsonyabb, mert a progresszióval nincs arányban. I'gyenarányú hiányosság nincs az a'acsonyabb fizetésű dolgozóknál, ezért helyes lenne, ha a magas keresetű fizikai dolgozók ezen a téren példát vennének az alacsonyabb jövedelmű rendelő'kező dolgozóktól és áttérnének a progressziónak megfelelő tagdíj fizetésre.

E hiányosságok kiküszöbölése érdekében üzemi bizottságainknak arra kell venniük az irányt, hogy megfelelő politikai nevelő munkával győzzék meg a dolgozókat a helyes tagdíj fizetés fontosságáról, valamint a szakszervezeti tagság elönyéről, hiszen a szakszervezet által biztosított segélyek is a tagdíj összegének megfelelően emelkednek. A szakszervezeti tagokat is arra kérem, hogy legyenek segítségünkre ezen a téren. Hassanak oda, hogy a csoportjukban lévő, még szervezetlen dolgozókat vonják be a szervezett dolgozók sorába, hogy ezáltal is erősítsük a szervezett dolgozók tábort.

Varga Gyula T. B. elnök.

A nevelés, a szeretetteljes foglalkozás hiánya miatt nincs eredménye a „Nevelj új bányászt” mozgalomnak

Nemrégiben tértek vissza civil életbe azok a honvéd dolgozók — közel 100-an —, akik bányánknál dolgoztak.

A honvéd dolgozók közül körülbelül 25-en tettek ígéretet arra, hogy visszajönnek a bányába, és mindössze a Beszáló-aknába jött vissza Berdt István.

Amikor örömmel üdvözljük Berdt elvtársat, azért, hogy a bányász szakmát választotta életműködésének, meg kell mondanunk, hogy mi rossz munkát végeztünk, mert nem eléggé ismertettük meg, szeretettük meg a honvéd dolgozókkal a bányamunkát, a bányász életet. Nem kellettünk fel elég vonzódást eziránt a munka iránt, nem tettük érdekelté őket abban, hogy visszajöjjenek a bányához.

Természetesen a leszerelt honvédek közül sokan az eredeti foglalkozásukhoz tértek vissza, de vajon, ha itt nem bánt volna dolgozóink egy része lekicsinylően, félvállról az új dolgozókkal,

vajjon nem-e jött volna vissza az a 25 ember, aki ígéretet tett. Ha mi ezekből a már begyakorolt új dolgozókból bányászt akartunk volna nevelni, akkor több szeretettel, több figyelmet kellett volna irántuk tanúsítani, jobban magunkévá kellett volna tenni a „nevelj új bányászt” jelszót.

Intő példa ez a jövőre, nemcsak a most jött honvéd dolgozókkal, hanem a civil új dolgozókkal szemben is. Foglalkozzunk türelemmel, megértéssel az új dolgozókkal, a szakszervezet vegye kezébe a „nevelj új bányászt” mozgalmat. Adja át tapasztalatait, az az idősebb dolgozó a fiatalnak, tanítsa, nevelje, mutassa meg, hogyan kell könnyebb erőfeszítéssel, többit elérni, szeretesse meg vele úgy a bányát, hogy valóban bányászt kapjunk. Reméljük, a jövőben már a szakszervezet jobb eredményeket ér el, és nem hagyja, hogy a „nevelj új bányászt” mozgalom csak üres szólam legyen.

